

ה"ת 22844/10/22 - מהא חלאילה נגד אכ"ל חוף להב 433

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 22844-10-22 ח'לאילה נ' אכ"ל חוף להב 433
בפני כבוד השופטת דנה עופר
המבקשת
נגד
המשיבה
החלטה

1. המבקשת הגישה בקשה להחזרת תפוסים, שנתפסו בחודש אוגוסט 2022.

במעמד הדיון (11.12.22) עתרה המשיבה להארכת תוקף החזקת התפוסים ב-180 ימים נוספים, לאור כך שתקופת 180 הימים הראשונים להחזקת התפוסים תסתיים ביום 21.1.23.

באותו יום נדונה, יחד עם הבקשה הנוגעת למבקשת, גם בקשה הנוגעת לרכוש של בעלה ושל שתי חברות שבבעלותו (ה"ת 22842-10-22). החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטה שניתנה היום בהליך השני. יובהר, כי מדובר בחקירה אחת.

2. המבקשת חשודה, יחד עם בעלה, בעבירות שונות ובהן הלבנת הון, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות לפי פקודת מס הכנסה וחוק המע"מ, וכן שיבוש הליכי חקירה.

בעניין החשדות הללו התנהלה חקירה סמויה, אשר הפכה גלויה ביום 25.7.22.

במסגרת החקירה נתפס רכוש רב, אשר תכלית החזקתו בידי המשיבה היא למטרת חילוט עתידי. בין היתר הוקפאו חשבונות בנק, נתפסו כלי רכב ורכוש נוסף. ביחס למבקשת נתפסו גם ארנקים ויקרתיים, תכשיטים וכסף מזומן.

על פי טענת המשיבה, היקף העבירות שביצעו המבקשת והחשודים האחרים עולה על 120 מיליון ₪.

3. לטענת המבקשת, אין הצדקה להותרת רכושה מוחזק בידי המשיבה, שכן אין חשד קונקרטי כי המבקשת הייתה מעורבות בביצוע עבירות כל שהן. לטענתה, היא נחקרה תחת אזהרה רק כדי להצדיק את המשך החזקת התפוסים שהם רכוש שלה. לא הטיחו בה ראיות שקושרות אותה לעבירות הנחקרות,

ובחקירתה היא נשאלה שאלות כלליות בלבד.

לטענת המבקשת, צו החיפוש לא הופנה כלפיה, כי אם כלפי בעלה. ביום 2.8.22 התבצע חיפוש בביתם, ובמסגרתו נתפסו חפצים שונים שלה. למחרת, ביום 3.8.22, נתפס רכב בבעלותה. רק בדיעבד פנתה המשיבה לבית המשפט וקיבלה צווים להכשרת התפיסה של רכוש המבקשת.

לטענתה, בעניין התכשיטים והארנקים ניתן צו בדיעבד, ביום 8.8.22, אולם לא התקיים דיון במעמד הצדדים ביחס לתפיסת אותו רכוש, אשר המשיבה לא ציפתה מלכתחילה לתפוס; וזאת בניגוד להלכת אברמוב (בש"פ 8151/18 **מדינת ישראל נ' אברמוב**), אשר על פיה בנסיבות אלו יש לקיים דיון במעמד שני הצדדים על מנת להכשיר בדיעבד תפיסת רכוש שנעשתה אגב ביצוע צו שניתן במעמד צד אחד.

עוד טוענת המבקשת, כי גם צו בעניין רכבה שנתפס ניתן צו בדיעבד (4.8.22), ובמעמד צד אחד. בעניין הרכב מוסיפה המבקשת וטוענת, כי הרכב משועבד לטובת הבנק שמימן את רכישתו. לטענתה, שווי הרכב עומד על כ-210,000 ₪, אולם שווי השעבוד עליו - כ-120,000 ₪. הוצג דו"ח פירוט תשלומים להלוואה מבנק בינלאומי סניף חיפה, נכון ליום 11.10.22, אשר לפיו יתרת ההלוואה עומדת על כ-121,000 ₪, ומועד סיום התשלומים בחודש מאי 2024.

נוסף על האמור טוענת המבקשת, כי אין בצו שניתן הרשאה לתפיסת כסף מזומן, כך שאין אסמכתה חוקית לתפיסת 3,200 ₪ (מתוכם 500 ₪ נתפסו בארנק של בתה הקטינה של המבקשת).

4. המשיבה הציגה לעיוני חומר רב מתיק החקירה המתנהל נגד המבקשת ונגד חשודים נוספים, בהם בעלה של המבקשת.

המשיבה הבהירה, כי גם המבקשת חשודה בביצוע עבירות, וכי אין מדובר בחקירה שמתנהלת כנגד בעלה של המבקשת בלבד. לטענת המשיבה, ההיקף הכספי של העבירות המיוחסות הן למבקשת והן לבעלה הוא גבוה מאוד, ואילו שווי הרכוש שנתפס זניח בהשוואה אליו.

עוד טוענת המשיבה, כי צווי החיפוש והתפיסה התירו מפורשות גם תפיסת כספים, כספות, תכשיטים, שעונים יקרי ערך וכיו"ב. למרות שהצו מתיר זאת, ביקשה המשיבה בדיעבד צווים להכשרת התפיסה של הכספים, התכשיטים, הארנקים והרכב.

לטענת המשיבה, במקרה הנוכחי יש מקום לאשר את המשך החזקת הרכוש התפוס, גם על פי העילה הקבועה בסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון, הדן ברכוש של אדם אחר (שאינו החשוד) אשר החשוד מימן את רכישתו

או העבירו לאותו אדם אחר ללא תמורה.

בענין הרכב הסכימה המשיבה לשחרורו כנגד ערובה כמקובל בפסיקה, בערובה בגובה 20% משווי הרכב בלבד (השווי המלא, ללא קיזוז ההלוואה), וזאת בשים לב לקיומו של שעבוד.

בענין הארנקים טוענת המשיבה, כי התייעצה עם איש מקצוע בענין שוויים, ונמצא כי השווי הכולל של הארנקים והתכשיטים שנתפסו מתקרב ל-50,000 ₪ (על פי טבלה שהוצגה לעיוני).

5. כידוע, גם בשלב החקירה ובטרם הגשת כתב אישום יש למדינה אפשרות לתפוס נכסים, בשווי הרכוש שלגביו קיימים חשדות לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, בנוסף לכל יתר עילות התפיסה הקבועות בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש). מכוחו של סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון "נשתלה" בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי עילת חיפוש ותפיסה נוספת, שמטרתה חילוט רכוש בשווי. בהתאם לסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, היקפו של החילוט הוא רחב ביותר, ומאפשר אף תפיסה של רכוש שאינו קשור בעבירה (רע"פ 4526/18 **אלוביץ נ' מדינת ישראל**, 5.8.18).

סמכות תפיסת הנכס - "צופה פני עתיד, ונועדה להבטיח אפשרות לחילוט בתום ההליך המשפטי ... ודוק, החוקרים והמשיב מצויים בשלב החקירה. חזקת החפות עומדת לחשוד. אל מול זאת, ניצב השיקול המעשי, לפיו המתנה לחילוט רק בסיום המשפט עלולה להביא לכך שלא ניתן יהיה מה לתפוס. כך נוצר הצורך בתפיסת רכוש וחילוטו הזמני" (בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** (15.3.17)).

6. עיינתי בדו"ח הסודי שהגישה המשיבה לעיוני, לצד חומרי חקירה "גולמיים" רבים.

מעיון באלו נראה כי קיים חשד סביר, כי החשודה מעורבת בביצוע העבירות המיוחסות לה. לענין החשדות הנוגעים למבקשת עצמה (במובחן מבעלה, שהוא החשוד העיקרי) אני מפנה לדו"ח הסודי, סעיף 8 בעמוד 2, לצד סעיפים 4 ו-22 (תחת הכותרת "חקירות").

לפיכך, מצאתי כי יש בידי המשיבה, ככלל, עילה להוסיף ולהחזיק בתפוסים, כאשר תכלית החזקת התפוסים היא חילוט, ככל שבסופו של דבר יוגש כתב אישום ותורשע החשודה.

החקירה בענייננו עדיין לא הסתיימה, ועל מנת להשלים את החקירה עתרה המשיבה להארכת תוקף החזקת התפוסים לתקופה נוספת של 180 יום. על פי המפורט בדו"ח הסודי, ישנן פעולות חקירה רבות שהיחידה החוקרת מבקשת לבצע (בליווי הפרקליטות), ויש לאפשר לה לעשות כן, מבלי לפגוע ביכולת לחלט רכוש בסוף ההליך.

7. על אף הדברים האמורים, הרי שיש להידרש גם למידת הפגיעה בקניינה של המבקשת, ולצמצם פגיעה זו במידת הניתן. כידוע, כאשר תכלית החזקתו של חפץ בידי המשטרה היא אפשרות חילוטו העתידי, לאחר הרשעת בעליו בדיון, על בית המשפט לבחון אם ניתן להסתפק ב"חלופת תפיסה", אשר פגיעתה בקניינו של המבקש תהיה פחותה מהמשך החזקתו בידי המשטרה. (בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, 12.3.06).

כן יש להידרש לטענות הפרטניות שהעלתה המבקשת ביחס לתפוסים שונים.

8. לעניין הרכב התפוס -

בכל הנוגע לרכבה התפוס של המבקשת, הרי שאין סיבה להותירו תפוס פיזית, אם ניתן לשחררו לידי המבקשת, כנגד הפקדת ערובה הולמת. המשיבה אינה מתנגדת לכך, אולם יש מחלוקת בין הצדדים בעניין גובה ההפקדה הנדרשת, והאם יש לקחת בחשבון את העובדה, שעל הרכב רובץ שעבוד.

על פי הפסיקה, מקובל להתנות שחרורו של רכב תפוס בהפקדת ערבון כספי בגובה של כ-30% משווי (בש"פ 3616/11 **זגורי נ' מדינת ישראל**, 24.05.11; בש"פ 6529/10 **מגידש נ' מדינת ישראל**, 21.09.10).

הוצגו מסמכים המעידים על יתרת ההלוואה לטובת הבנק המשעבד, הבנק הבינלאומי. כאמור, יתרת ההלוואה נכון לאוקטובר 2022 כ-120,000 ₪ ובהנחה שהתשלומים שולמו מאז ועד היום כסדרם, הרי שיתרת ההלוואה כיום מעט נמוכה יותר. כאשר שווי הרכב כ-210,000 ₪.

לטעמי, אין להתעלם מקיומו של שעבוד על הרכב בקביעת גובה ההפקדה (השווה - ע"ח (נצ') 69983-07-20 **אברהים נ' מדינת ישראל**, 23.8.20). בנסיבות העניין, אני רואה לנכון להורות כי הרכב יוחזר למבקשת, בהתקיים התנאים הבאים:

א. איסור עשיית כל דיספוזיציה ברכב כאשר תירשם הערה מתאימה במשרד הרישוי כתנאי לשחרור הרכב.

ב. עריכת ביטוח לרכב, לרבות ביטוח מקיף, שמדינת ישראל תירשם בו כמוטבת.

ג. המבקשת תפקיד סך של 30,000 ש"ח במזומן או בדרך של ערבות בנקאית צמודת מדד בקופת בית המשפט, להבטחת תפיסת הרכב למקרה שבו יוחלט על חילוטו.

ד. המבקשת תחתום על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לשם חילוטו על ידי המדינה, ותתחייב להעבירו לידי המשיבה מיד עם קבלת החלטה בדבר חילוטו.

9. לעניין התיקים/הארנקים היוקרתיים והתכשיטים -

התיקים הם אביזרים אופנתיים של מותגי יוקרה. על פי ההערכה, שווים נע בין 2,600 ₪ ל-8,000 ₪ לערך. מידי המבקשת נתפסו שישה תיקים כאלו.

התכשיטים שנתפסו הם טבעת (בשווי מוערך של 900 ₪), צמיד (בשווי מוערך של כ-2,900 ₪), שרשרת (בשווי מוערך של כ-3,400 ₪) ועגילים (בשווי מוערך של 75 ₪ בלבד).

לטעמי, גם הארנקים וגם התכשיטים הם בבחינת חפצים אישיים "רגילים", שאין מקום להוסיף ולהחזיקם בידי המשיבה, גם אם יש בהם פריטים בשווי של כמה אלפי שקלים. חפצים אלו אינם דומים לשעוני יוקרה שעניינם נדון בהליכים אחרים (פריטים ששוויים עשוי להגיע למאות אלפי שקלים - כמו בבש"פ 8151/18 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, 13.1.19), וגם אם מדובר בתיקים יקרים (יחסית לתיקים אחרים), ספק בעיניי אם באמת ניתן יהיה לחלט אותם, ואם התועלת שמכירתם עשויה להניב לקופת החילוט מצדיקה את הפגיעה הכרוכה בנטילתם של חפצים אישיים. גם התכשיטים שנתפסו אינם תכשיטים יוקרתיים באופן חריג, שמצדיק נטילת חפצים אישיים, שעשוי להיות להם גם ערך סנטימנטלי, כדי להבטיח בבוא העת את תכלית החילוט.

בעניינם של החפצים האישיים הללו מעלה המבקשת גם טענות הנוגעות לכך שלאחר שנתפסו (ואף בהנחה שהיו צווים מתאימים שאפשרו את תפיסתם) לא התקיים דיון במעמד הצדדים, בניגוד לפסיקה בעניין **אברמוב הנ"ל**. נראה כי טענות אלו דינן להידחות, לאחר שהונח בפניי, כי לאחר התפיסה פנתה המשיבה לבית המשפט בבקשה "למתן צו הוראה לעשייה בחפצים שנתפסו" וביהמ"ש הורה, כי אם יבקשו זאת המשיבים (כלומר, המבקשת בענייננו), יתקיים דיון במעמד הצדדים (החלטת ביהמ"ש בתיק 15823-08-22 מיום 8.8.22).

מכל מקום, בכל הנוגע לחפצים אלו, לאחר ששוויים הוערך כאמור לעיל, והתברר כי מדובר בפריטים ששווי כל אחד מהם הוא, לכל היותר, כמה אלפי שקלים (וחלק מהפריטים אף בשווי נמוך יותר); ולאחר שכבר חלפה תקופת התפיסה הראשונה בת 180 ימים והחקירה טרם הסתיימה -

הרי שבשקלול הנתונים השונים מצאתי, כי אין מקום להאריך את תוקף החזקת המשיבה בתפוסים אלו, ויש להשיבם למבקשת.

10. כסף מזומן -

מידי המבקשת נתפס כסף בסכום של 3,200 ₪. אין מדובר בסכום אשר הימצאותו בבית המבקשת, כשלעצמה, מלמדת על ביצוע דבר עבירה. על אף האמור, בשים לב לתכלית החילוט, ולקיומם של חשדות לביצוע עבירות חמורות בהיקפים גדולים ביותר, איני מוצאת להורות על השבתו של סכום זה בשלב הנוכחי.

עם זאת אעיר, כי ראוי היה להימנע מתפיסת מאות שקלים אשר בעניינם נטען בפני השוטרים, שמדובר בדמי כיס של ילדה. תפיסה זו לא הייתה נחוצה כדי להבטיח את תכלית החילוט בבוא העת.

11. סוף דבר:

הבקשה להשבת תפוסים נדחית, למעט ביחס לתיקים, ארנקים ותכשיטים, אשר יוחזרו לידי המבקשת באופן מיידי. על אף האמור, מאחר וההחלטה זו ניתנת שלא במעמד הצדדים, הרי שהיא תיכנס לתוקף בתוך 7 ימים מהיום.

בכל הנוגע לרכב, הוא ישוחרר בתנאים שנקבעו לעיל.

ביחס ליתר התפוסים, תוקף החזקתם מוארך למשך 180 ימים נוספים.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.